

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล ศึกษากรณี การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการเรียกคืนค่าเช่าบ้านข้าราชการ
คำสำคัญ	ค่าเช่าบ้าน/สิทธิประโยชน์
นักศึกษา	ณัฐพล เริ่มเสริมสุข
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.เอกพงษ์ สารน้อย
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มกฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2565

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาปัญหาทางกฎหมายในการฟ้องคดีพิพาท เกี่ยวกับการเรียกคืนสิทธิประโยชน์ของข้าราชการ (ค่าเช่าบ้าน) ที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ โดยศึกษา กรณีที่ศาลปกครองสูงสุดและคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล เห็นว่าการที่ หน่วยงานทางปกครองฟ้องข้าราชการของตนให้คืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับโดยไม่มีสิทธิ เป็นเรื่อง ที่ต้องใช้สิทธิฟ้องเรียกเงินคืนต่อศาลยุติธรรม

จากการศึกษาพบว่า แนวคำวินิจฉัยในคดีพิพาทเกี่ยวกับการเรียกคืนเงินที่ได้รับโดยไม่มีสิทธิ ของสาธารณรัฐฝรั่งเศส และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ทั้งสองประเทศดังกล่าวให้อำนาจ ฝ่ายปกครองออกคำสั่งทางปกครองเพื่อเรียกเงินคืนจากบุคคลที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิได้ โดยถือว่า คำสั่งเรียกเงินคืนเป็นคำสั่งทางปกครอง และหากผู้รับคำสั่งไม่พอใจสามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลได้ โดยในกรณีการฟ้องเรียกเงินคืนจากเจ้าหน้าที่รัฐที่ได้รับไปเกินสิทธิ ถือเป็นหนึ่งทางปกครอง จึงให้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

จากข้อสรุปและผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราช กฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547 โดยเพิ่มบทบัญญัติ มาตรา 20/1 โดยบัญญัติว่า “ข้าราชการผู้ใดที่ได้รับสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านไปแล้ว แต่ต่อมาภายหลังได้ตรวจสอบพบว่า ข้าราชการ ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านดังกล่าว ให้มีคำสั่งเรียกค่าเช่าบ้านดังกล่าวคืนจากข้าราชการผู้นั้น”

“การเรียกคืนค่าเช่าบ้านดังกล่าวให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม”